

збільшення часток вимені) малопомітні або зовсім відсутні. У зв'язку з цим основною діагностичною ознакою клінічного маститу сухостійних корів є результати органолептичної оцінки секрету за частками вимені.

Виявлено, що обсяг секрету у запаленій частці вимені не знижується, а, навпаки, зростає, причому пропорційно тяжкості запалення. Мастит у період сухостою реєструється у 22 % корів, переважає катаральний і гнійно-катаральний мастит (45% від числа хворих), що свідчить про галактогенний шлях проникнення збудників маститу у вим'я.

Внутрішньоцистернальним введенням «Мастіет форте» в уражені частки вим'я було ефективне в 90,0 % випадків. Тривалість курсу лікування склала в середньому 4 доби, а кількість процедур – 2,5. Після отелення мастит не зареєстровано у жодної з тварин цієї групи. Курс лікування був на 1 добу коротше в порівнянні з «Мастисан А»; проведено на 1,5 процедур менше.

Висновок. Застосування «Мастіет форте» в якості лікарського засобу за гнійно-катарального маститу корів за 4-денним курсом забезпечує 90,0 % одужання тварин. За терапевтичною ефективністю «Мастіет форте» перевищує «Мастисан А».

УДК 619.616.98:579.887111

ГНАТІЙ Олеся, здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ГОРЮК Юлія**, доктор ветеринарних наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м.Кам'янець-Подільський, Україна

ТИМУС ТВАРИН, ЙОГО ЗНАЧЕННЯ У РОБОТІ ІМУННОЇ СИСТЕМИ

Тимус – єдине внутрішнє лімфоепітальне утворення. В процесі ембріонального розвитку тимусу формується першим з лімфоїдних органів у всіх тварин. Він вважається головним лімфоутворюючим органом. У тварин він добре виражений у кінці ембріонального періоду і одразу після народження, в подальшому відбувається його неповна еволюція. Іншими словами розмір цього органу залежить від віку організму. Найбільший розмір цієї залози стосовно маси тіла відображається у новонароджених тварин.

Метою роботи було окреслити імунологічні функції тимусу, розкрити хвороби причиною яких є порушення функції тимусу.

Тимус або вилючкова залоза – належить до центральних залоз імунного захисту, кровотворення, в якому відбувається диференція Т-лімфоцитів, що потрапляють сюди з током крові з кісткового мозку. Тут виробляються регуляторні пептиди (тимозин, тимулін, тимопоетин), що забезпечують розмноження та дозрівання Т-лімфоцитів у центральних і периферичних органах кровотворення, а також низку біологічних активних речовин таких як: 1) інсуліноподібний фактор – знижує рівень кальцію в крові; 2) фактор росту – забезпечує ріст тіла.

Анатомічна будова виличкової залози є простою, це непарний орган який складається з парної шийної і непарної грудної часток, де права й ліва шийні частки лежать на відповідних поверхнях трахеї. Грудна частка розміщена в грудній порожнині, спереду від серця, яка крита середостінною плевро. Частки тимусу поділяються на часточки в яких розрізняються кіркову і мозкову речовини.

У процесі дослідження можна визначити особливості топографії тимусу у свійських тварин. У великої рогатої худоби грудна частка тимуса велика, а шийні частки досягають до гортані. Найбільшу масу цієї залози мають 8 тижневі телята (1050 г). У коня шийні частки короткі, їх довжина зметь від віку тварин. Собаки: грудна частка розміщена на груднині на рівні 1-6-го ребра. А у свині шийні частки простягаються до гортані і глотки, найбільшу масу органу мають 9-місячні тварини.

Основною функцією тимусу вважається диференція лімфоцитів, де вони набувають імунологічної компетентності. Друга не менше важлива функція це індукція імунокомпетентності кістково-мозкових клітин-попередників. Ця залоза також регулює та контролює імунологічні функції інших лімфоїдних органів, шляхом секреції специфічних медіаторів епітеліальними та іншими клітинами тимусу.

Найбільш досліджена хвороба пов'язана з порушенням функції тимуса є тимомма. Це пухлини тимуса, які зустрічаються як у людей, так і у тварин, зокрема у кішок, собак і гризунів. Тимомми можуть призводити до труднощів з диханням, оскільки вона тисне на навколишні гопни в грудній порожнині. Також не менш визначиними і дослідженими хворобами є вірусні інфекції (лейкоз кішок), аутоімунні захворювання (аутоімунна міастенія у собак).

Отже, тимус – це залоза, яка є життєво важливим органом для імунної системи, виконує незамінну роль у формуванні специфічного імунітету у тварин. Його функція та структура можуть значно відрізнятися в залежності від виду тварини, а досконале знання про хвороби пов'язані з ним можуть зберегти життя тваринам.